

مرکز تحقیقات شورای نگهبان

گزارش کارشناسی

در خصوص:

– لایحه موافقتنامه همکاری بین وزارت کشور جمهوری اسلامی ایران و وزارت کشور فدراسیون روسیه

– طرح الحاق یک تبصره به ماده (۳) قانون وظایف و اختیارات رئیس قوه قضائیه

– طرح اصلاح تبصره «۵» بند «الف» ماده (۳) قانون اجرای سیاستهای کلی اصل چهارم و چهارم قانون اساسی و الحاق دو تبصره به آن

کد گزارش: ۹۲۰۸۰۲۲

تاریخ انتشار: ۱۳۹۲/۸/۷

مرکز تحقیقات شورای نگهبان

شناسنامه گزارش

موضوع:

گزارش کارشناسی در خصوص

– لایحه موافقتنامه همکاری بین وزارت کشور جمهوری اسلامی ایران و وزارت
کشور فدراسیون روسیه

– طرح الحاق یک تبصره به ماده (۳) قانون وظایف و اختیارات رئیس قوه قضائیه

– طرح اصلاح تبصره «۵» بند «الف» ماده (۳) قانون اجرای سیاستهای کلی اصل
چهل و چهارم قانون اساسی و الحاق دو تبصره به آن

تهیه کننده: مرکز تحقیقات شورای نگهبان

شماره گزارش: ۹۲۰۸۰۲۲

تاریخ تنظیم: ۱۳۹۲/۰۸/۰۷

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

لایحه موافقتنامه همکاری بین وزارت کشور جمهوری اسلامی ایران و وزارت کشور فدراسیون روسیه

مقدمه

لایحه موافقتنامه همکاری بین وزارت کشور جمهوری اسلامی ایران و وزارت کشور فدراسیون روسیه که با پیشنهاد وزارت کشور به هیأت وزیران ارسال شده بود، در جلسه مورخ ۱۳۹۱/۱۲/۱۳ به تصویب هیأت وزیران رسید، و به مجلس شورای اسلامی ارسال شد. لایحه مذکور پس از اعلام وصول در تاریخ ۱۳۹۲/۱/۲۷، جهت بررسی به کمیسیون امنیت ملی و سیاست خارجی، به عنوان کمیسیون اصلی ارجاع گردید. مجلس شورای اسلامی در جلسه علنی مورخ ۱۳۹۲/۸/۱ مصوبه مذکور را با اصلاحاتی به تصویب رساند و در راستای اجرای اصل (۹۴) قانون اساسی جهت انطباق با موازین شرع و قانون اساسی به شورای نگهبان ارسال داشت.

تبیین موضوع

جهت ارتقای همکاری‌ها در زمینه مبارزه با جرم، حفظ نظم و قانون، تضمین حقوق و آزادی‌های بشر، موافقتنامه همکاری بین وزارت کشور جمهوری اسلامی ایران و وزارت کشور فدراسیون روسیه منعقد گردید. این موافقتنامه که مشتمل بر پانزده (۱۵) ماده می‌باشد، در راستای ایجاد همکاری در زمینه‌های متنوع پیشگیری، شناسایی، مقابله و کشف جرایم ارتكابی از جمله جرایم

گروههای جنایتکار سازمان یافته و همچنین امنیت داخلی، اطلاعاتی و علمی - تحقیقاتی و آموزشی مربوط به این موارد تهیه شده است.

به موجب این موافقتنامه، وزرای کشور طرفین مقرر داشتند که در حیطه اختیارات و صلاحیت‌های قانونی کشور متبوعشان و با رعایت قوانین داخلی و تعهدات بین‌المللی حاکم بر کشور خود به ایفای وظایف مقرر در این موافقتنامه بپردازند و تلاش داشته‌اند تا چارچوب قوانین داخلی دو کشور حفظ شود.

*** نظر مشورتی^(۱)**

ماده ۲ -

عبارات و واژه‌های «جرایم خشونت آمیز»، «فعالیت افراط گرایانه» و «فساد»

۱. نظر اقلیت:

- **ایراد کلی:** باتوجه به زمینه‌های همکاری در نظر گرفته شده برای این موافقتنامه که شامل حوزه‌های «پیشگیری، شناسایی، مقابله و کشف جرائم» (مقرر در بند ۱ ماده ۲) و همچنین موارد مقرر در ذیل بند (۱) ماده (۳) می‌شوند، به نظر می‌رسد که ماهیت قضایی این موارد بیانگر لزوم ابتکار این موافقتنامه توسط رئیس قوه قضائیه می‌باشد. توضیح آنکه، بند (۲) نظریه تفسیری شورای نگهبان به شماره ۷۹/۲۱/۱۰۶۵ مورخ ۱۳۷۹/۷/۳۰ به روشنی تأکید دارد که «هیأت دولت نمی‌تواند مستقلاً لایحه قضائی تنظیم نموده و آن را به مجلس شورای اسلامی جهت تصویب نهایی ارسال نماید.» همچنین باتوجه به بند (۱) این نظریه، لوایح قضایی شامل لوایحی می‌شود که محتوای آن موارد مصرح در فصل یازدهم قانون اساسی بویژه اصول ۱۵۶ و ۱۵۷ و ۱۵۸ قانون اساسی باشد و با مراجعه به این اصول مشاهده می‌شود که مواردی همچون کشف جرم و تعقیب مجرمین (بند ۴ اصل ۱۵۶ قانون اساسی) و نیز پیشگیری از وقوع جرم (بند ۵ اصل ۱۵۶ قانون اساسی) در زمره صلاحیت‌های قوه قضائیه است. بنابراین باتوجه به اطلاق بند (۲) اصل (۱۵۸) قانون اساسی مبنی بر لزوم تهیه لوایح قضایی توسط رئیس قوه قضائیه و نیز نظریه تفسیری شورای نگهبان در این خصوص، این مصوبه مغایر با قانون اساسی می‌باشد.

مقرر در ذیل بند (۱) این ماده باتوجه به عدم تعریف آنها در قوانین، واجد ابهام می‌باشند.

ماده ۶-

- تذکر: در بند (۱) این ماده واژه «می‌نماید» به «نماید» اصلاح شود.

طرح الحاق یک تبصره به ماده (۳) قانون وظایف و اختیارات

رئیس قوه قضائیه

مقدمه

«طرح الحاق یک تبصره به ماده (۳) قانون وظایف و اختیارات رئیس قوه قضائیه» که به مجلس شورای اسلامی تقدیم گردیده بود، در تاریخ ۱۳۹۱/۱۰/۳ اعلام وصول و جهت بررسی به کمیسیون قضایی و حقوقی، به عنوان کمیسیون اصلی ارجاع شد. طرح مذکور در جلسه علنی مورخ ۱۳۹۲/۷/۳۰ مجلس با اصلاحاتی به تصویب رسید و در اجرای اصل (۹۴) قانون اساسی جهت انطباق با موازین اسلام و قانون اساسی به شورای نگهبان ارسال گردید.

تبیین موضوع

براساس ماده (۳) قانون وظایف و اختیارات رئیس قوه قضائیه «دولت موظف است لوایح قضائی را که توسط رئیس قوه قضائیه تهیه و تحویل دولت می‌شود، حداکثر ظرف مدت سه ماه تقدیم مجلس شورای اسلامی نماید.» از آنجا که معمولاً مهلت سه ماهه مذکور مراعات نمی‌شود، مجلس طرحی را به تصویب رسانده است که براساس آن در صورتی که مهلت مذکور مراعات نشود، ظرف سه (۳) ماه پس از اتمام مهلت قانونی، رئیس قوه قضائیه بتواند رأساً لایحه قضایی را به مجلس تقدیم کند.

نظر مشورتی

باتوجه به سکوت قانون اساسی در خصوص امکان و یا عدم امکان ارسال مستقیم لوایح قضایی توسط رئیس قوه قضائیه به مجلس شورای اسلامی و

تفاوت میان لوایح قانونی و قضایی مذکور در نظریه شماره ۷۹/۲۱/۱۰۶۵ مورخ ۱۳۷۹/۷/۳۰ شورای محترم نگهبان، به نظر می‌رسد که مغایرتی در امکان ارسال مستقیم این لوایح توسط رئیس قوه قضائیه در صورتی که این لوایح در دولت معطل مانده باشند وجود نداشته و می‌تواند به عنوان نوعی ضمانت اجرا جهت عدم ارسال به موقع لوایح قضایی توسط دولت، موضوع ماده (۳) قانون وظایف و اختیارات رئیس قوه قضائیه محسوب شود. (۱)

البته با پذیرش امکان ارسال مستقیم لوایح قضایی توسط رئیس قوه قضائیه به مجلس شورای اسلامی، این احتمال وجود خواهد داشت که برخی از لوایح قضایی دارای بار مالی باشند و لذا در صورتی که از طریق دولت به مجلس ارائه شوند به دلیل تصویب آن از سوی دولت واجد ایراد نمی‌باشد. اما در صورتی که لایحه قضایی به دلیل عدم ارائه به موقع توسط دولت به مجلس بر اساس مصوبه فوق‌الذکر مستقیماً از سوی رئیس قوه قضائیه به مجلس تقدیم شود این احتمال وجود خواهد داشت که لایحه مذکور دارای بار مالی بوده و به دلیل عدم

۱. نظر اقلیت: باتوجه به اطلاق اصل (۷۴) قانون اساسی که مقرر داشته است: «لویح قانونی پس از تصویب هیأت وزیران به مجلس تقدیم می‌شود و طرح‌های قانونی به پیشنهاد حداقل پانزده نفر از نمایندگان، در مجلس شورای اسلامی قابل طرح است.» برطبق قانون اساسی جمهوری اسلامی ایران، آغاز فرآیند تصویب قوانین در مجلس شورای اسلامی تنها از طریق لوایح مصوب هیأت وزیران و یا طرح نمایندگان (حداقل ۱۵ نماینده) می‌باشد. علاوه بر این دو طریق، قانون اساسی ارائه طرح توسط شورای عالی استان‌ها را نیز در اصل (۱۰۲) پیش‌بینی نموده است، که این امر بیانگر این می‌باشد که اگر قانونگذار اساسی بنا داشت مرجع دیگری را نیز واجد صلاحیت ابتکار قانونگذاری بداند، با تصریح آن در قانون اساسی به صلاحیت آن مرجع تصریح می‌کرد. با استفاده از این استدلال و همچنین جمع آن با صراحت بند (۲) اصل (۱۵۸) قانون اساسی که تنها تهیه لوایح قضایی را در صلاحیت رئیس قوه قضائیه دانسته است می‌توان گفت ارسال لوایح قضایی توسط رئیس قوه قضائیه به مجلس، مغایر با اصل (۷۴) قانون اساسی می‌باشد.

تصویب از سوی دولت با اشکال مواجه شود. لذا باتوجه به اینکه اصل (۷۵) قانون اساسی تنها ناظر به عدم ایجاد بار مالی برای دولت در خصوص طرحهای قانونی و پیشنهادهای و اصلاحاتی است که نمایندگان مجلس در لوایح دولت بوجود می‌آورند، این ابهام وجود خواهد داشت که در چنین مواردی که لایحه قضایی متضمن بار مالی بوده و بر اثر گذشتن مدت زمان مقرر در مصوبه مستقیماً توسط رئیس قوه قضائیه به مجلس تقدیم شود، چگونه بار مالی آن تأمین خواهد شد. لذا مصوبه مجلس محترم از جهت اینکه ممکن است در مواردی لوایح قضایی متضمن بار مالی باشد و طریق تأمین آن پیش بینی نشده است واجد ابهام می‌باشد.

طرح اصلاح تبصره «۵» بند «الف» ماده (۳) قانون اجرای سیاستهای کلی اصل چهارم و چهارم قانون اساسی و الحاق دو تبصره به آن

مقدمه

«طرح اصلاح تبصره «۵» بند «الف» ماده (۳) قانون اجرای سیاستهای کلی اصل چهارم و چهارم قانون اساسی و الحاق دو تبصره به آن» که به مجلس شورای اسلامی تقدیم گردیده بود، در تاریخ ۱۳۹۱/۹/۱۹ اعلام وصول و جهت بررسی به کمیسیون ویژه حمایت از تولید و نظارت بر اجرای سیاستهای کلی اصل چهارم و چهارم قانون اساسی ارجاع شد. طرح مذکور در جلسه علنی مورخ ۱۳۹۲/۷/۲۸ مجلس با اصلاحاتی به تصویب رسید و در اجرای اصل (۹۴) قانون اساسی جهت انطباق با موازین اسلام و قانون اساسی به شورای نگهبان ارسال گردید.

تبیین موضوع

مصوبه فوق الذکر به منظور خارج نمودن واحدهای تابعه استانی سازمان صنایع کوچک و شهرک‌های صنعتی ایران از شمول واگذاری موضوع قانون اجرای سیاستهای کلی نظام مطرح و به تصویب رسیده است. لازم به ذکر است که تا سال ۱۳۸۹ سازمان صنایع کوچک و شهرک‌های صنعتی ایران نیز مشمول واگذاری موضوع قانون اجرای سیاستهای کلی اصل (۴۴) قانون اساسی بود که پس از اصلاح قانون مزبور سازمان مزبور از شمول واگذاری استثنا شد ولیکن واحدهای تابعه استانی آن همچنان مشمول واگذاری بودند که مصوبه فوق الذکر به دنبال استثنا نمودن واحدهای تابعه استانی این سازمان می‌باشد.

نظر مشورتی

تبصره «۵» اصلاحی

۱- به موجب صدر تبصره پیشنهادی واحدهای تابعه استانی سازمان صنایع کوچک و شهرک‌های صنعتی ایران نیز علاوه بر سازمان صنایع کوچک و شهرک‌های صنعتی ایران به عنوان سازمان توسعه ای قلمداد شده و بر این اساس واحدهای استانی مزبور غیر قابل واگذاری خواهند بود. در حالیکه موضوع فعالیت واحدهای تابعه استانی سازمان صنایع کوچک و شهرک‌های صنعتی ایران خارج از موارد مذکور در صدر اصل (۴۴) قانون اساسی بوده و لذا این بخش از تبصره مغایر جزء «الف» از بند «۱» سیاستهای کلی اصل (۴۴) قانون اساسی می‌باشد. چرا که بر اساس آن دولت حق ندارد خارج از موارد مذکور در صدر اصل (۴۴) فعالیت اقتصادی - اعم از شروع و یا تداوم فعالیت‌های سابق - داشته باشد. (۱)

۲- به موجب قسمت سوم تبصره «۵» پیشنهادی «در مناطق غیر برخوردار و کمتر توسعه یافته که شهرک‌ها و نواحی صنعتی واگذار نگردیده است و یا در

۱. الف- سیاستهای کلی توسعه بخشهای غیردولتی و جلوگیری از بزرگ شدن بخش دولتی:

۱- دولت حق فعالیت اقتصادی جدید خارج از موارد صدر اصل (۴۴) را ندارد و موظف است هرگونه فعالیت (شامل تداوم فعالیت‌های قبلی و بهره‌برداری از آن) را که مشمول عنوانین صدر اصل (۴۴) نباشد، حداکثر تا پایان برنامه پنج‌ساله چهارم (سالانه حداقل ۲۰ درصد کاهش فعالیت) به بخش‌های تعاونی و خصوصی و عمومی غیردولتی واگذار کند. با توجه به مسئولیت نظام در حسن اداره کشور، تداوم و شروع فعالیت ضروری، خارج از عنوانین صدر اصل (۴۴) توسط دولت بنا به پیشنهاد هیأت وزیران و تصویب مجلس شورای اسلامی برای مدت معین مجاز است. اداره و تولید محصولات نظامی، انتظامی و اطلاعاتی نیروهای مسلح و امنیتی که جنبه محرمانه دارد، مشمول این حکم نیست.

....

مناطقى كه متقاضى غير دولتى براى احداث شهرک يا نواحى صنعتى وجود ندارد، همچنان سازمان صنايع کوچک و شهرکهاى صنعتى ايران و واحدهاى تابعه استانى مربوطه وظيفه ايجاد، خدمت رسانى و تأمين زيرساختها را بر عهده دارند.» اطلاق اين حکم از دو جهت مغاير با جزء «الف» از بند «۱» سياستهاى کلى اصل (۴۴) قانون اساسى مى باشد. توضيح آنکه به موجب سياستهاى مزبور «...با توجه به مسئوليت نظام در حسن اداره کشور، تداوم و شروع فعاليت ضرورى، خارج از عناوين صدر اصل (۴۴) توسط دولت بنا به پيشنهاد هيأت وزيران و تصويب مجلس شوراى اسلامى براى مدت معين مجاز است»، در حالیکه اولاً مصوبه مجلس در اين خصوص به موجب طرح نمايندگان بوده است و برخلاف بند فوق از سياستهاى کلى به پيشنهاد هيأت وزيران نبوده است، ثانياً مصوبه مجلس در اين خصوص واجد اطلاق بوده و داراى مدت معينى نمى باشد. لذا اين قسمت از مصوبه نيز مغاير جزء «الف» از بند «۱» سياستهاى کلى اصل (۴۴) قانون اساسى مى باشد.

۳- مطابق بخش اخير تبصره «۵» پيشنهادى «اساسنامه و ساختار سازمان توسعه اى و واحدهاى تابعه استانى و تفکيک وظيفات حاکميتى و غيرحاکميتى در آئين نامه اجرايى اين تبصره تعيين مى شود...» حکم مذکور از دو جهت مغاير با اصل هشتماد و پنجم قانون اساسى مى باشد. اول اينکه هر چند مجلس مى تواند اختيار تصويب اساسنامه شرکتها و سازمانهاى دولتى را به دولت بدهد وليکن اين اساسنامهها مى بايست در قالب اساسنامه و با رعايت اصل هفتاد و دوم قانون اساسى مبنى بر عدم مغايرت با اصول و احکام مذهب رسمى کشور يا قانون اساسى به تشخيص شوراى نگهبان به تصويب برسد. بنا بر اين تصويب اساسنامه شرکتها و سازمانهاى دولتى در قالب «آئين نامه اجرايى» مغاير ترتيب مذکور

در اصل (۸۵) قانون اساسی می‌باشد.

همچنین «تفکیک وظایف حاکمیتی از غیر حاکمیتی» از آنجایی که باعث می‌شود دامنه شمول امور قابل واگذاری و استثنائات آن تعیین شود جزء وظایف تقنینی بوده و تفویض آن به دولت از طریق وضع آئین نامه اجرایی مغایر اصل (۸۵) قانون اساسی است. چنانکه شورای محترم نگهبان نیز در نظر شماره ۸۳/۳۰/۷۴۲۰ مورخ ۱۳۸۳/۲/۲۸ بیان داشته «تبصره (۱) ماده واحده از این جهت که تفکیک امور تصدی و حاکمیتی را به هیأت وزیران محول نموده و این امر از شئون قانون گذاری است لذا مغایر با اصل (۸۵) قانون اساسی است».^(۱)

تبصره «۶» الحاقی:

در این خصوص لازم به توضیح می‌باشد که شرکت مزبور یکی از زیر مجموعه‌های شرکت ملی صنایع پتروشیمی بوده و فاقد اساسنامه مصوب مجلس و یا دولت می‌باشد.

باتوجه به اینکه شرکت مزبور صرفاً به منظور تعریف، تصویب و مدیریت اجرای فعالیتهای پژوهشی مورد نیاز شرکت ملی صنایع پتروشیمی و تأمین نیازهای پژوهشی مجتمع‌های پتروشیمی، مراکز پژوهش و توسعه در آن شرکتهای ایجاد و فعال گردیده است، فاقد ماهیت حاکمیتی بوده و با توجه به اینکه حوزه فعالیت شرکت مزبور خارج از عناوین مذکور در صدر اصل (۴۴) قانون اساسی می‌باشد، حاکمیتی تلقی نمودن آن مغایر جزء «الف» از بند «۱» سیاستهای کلی

۱. لازم به ذکر است که به موجب تبصره «۵» فعلی بند «الف» ماده (۳) قانون اجرای سیاستهای کلی اصل چهل و چهارم قانون اساسی صلاحیت تشخیص فعالیت حاکمیتی غیرقابل واگذاری به تشخیص کارگروه مشترک معاونت توسعه مدیریت و سرمایه انسانی ریاست جمهوری، وزارتخانه‌های اموراتصادی و دارایی و صنعت، معدن و تجارت و تصویب هیأت وزیران واگذار گردیده است که مورد ایراد شورای محترم نگهبان واقع نشده است.

اصل (۴۴) قانون اساسی می‌باشد. چرا که بر اساس سیاست‌های کلی مزبور دولت حق فعالیت اقتصادی جدید خارج از موارد صدر اصل (۴۴) را ندارد و موظف است هرگونه فعالیت (شامل تداوم فعالیت‌های قبلی و بهره‌برداری از آن) را که مشمول عنوان صدر اصل (۴۴) نباشد، حداکثر تا پایان برنامه پنج‌ساله چهارم (سالانه حداقل ۲۰ درصد کاهش فعالیت) به بخش‌های تعاونی و خصوصی و عمومی غیردولتی واگذار کند.

تبصره «۷» الحاقی:

۱- برخی از موارد مصرف وجوه حاصل از واگذاری‌ها در ذیل این تبصره مغایر سیاست‌های کلی اصل (۴۴) قانون اساسی می‌باشد. توضیح آنکه «ایفای وظایف حاکمیتی و حوزه‌های نوین یا فناوری پیشرفته» خارج از مصارف درآمدهای حاصله از واگذاری موضوع جزء «۲» بند «د» سیاست‌های کلی اصل (۴۴) قانون اساسی^(۱) می‌باشد و لذا مغایر این قسمت از سیاست‌های کلی اصل

۱. د- سیاست‌های کلی واگذاری:

...

۲- مصارف درآمدهای حاصله از واگذاری:

وجوه حاصل از واگذاری سهام بنگاه‌های دولتی به حساب خاصی نزد خزانه‌داری کل کشور واریز و در قالب برنامه‌ها و بودجه‌های مصوب به ترتیب زیر مصرف می‌شود:

۱-۲- ایجاد خوداتکایی برای خانواده‌های مستضعف و محروم و تقویت تأمین اجتماعی.

۲-۲- اختصاص سی (۳۰) درصد از درآمدهای حاصل از واگذاری به تعاونی‌های فراگیر ملی به‌منظور فقرزدایی.

۳-۲- ایجاد زیربنای اقتصادی با اولویت مناطق کمتر توسعه یافته.

۴-۲- اعطای تسهیلات (وجوه اداره شده) برای تقویت تعاونی‌ها و نوسازی و بهسازی بنگاه‌های

اقتصادی غیردولتی با اولویت بنگاه‌های واگذار شده و نیز برای سرمایه‌گذاری بخش‌های غیردولتی در توسعه مناطق کمتر توسعه یافته.

(۴۴) قانون اساسی می‌باشد. (۱)

۲- به موجب ذیل تبصره فوق «مشارکت با بخش غیردولتی به منظور توسعه اقتصادی مناطق کمتر توسعه یافته» به عنوان یکی از محل‌های مصرف وجوه حاصل از واگذاری به صورت مطلق بیان شده است. در حالیکه بر اساس جزء «۲-۵» بند «د» سیاست‌های کلی اصل (۴۴) قانون اساسی و همچنین بند «۵» قانون اجرای سیاست‌های کلی اصل (۴۴) قانون اساسی صرفاً «مشارکت شرکتهای دولتی با بخشهای غیردولتی تا سقف (۴۹) درصد به منظور توسعه اقتصادی مناطق کم‌تر توسعه یافته» پیش بینی شده است و لذا عدم پیش بینی سقف این مشارکت در تبصره الحاقی مغایر جزء «۲-۵» بند «د» سیاست‌های کلی اصل (۴۴) قانون اساسی می‌باشد.

- تذکر:

۱- کلمه «واگذاری» در عبارت «سیاست‌های کلی واگذاری اصل چهل و چهارم قانون اساسی» در سطر ۹ تبصره «۷» الحاقی زاید می‌باشد.

۲- بعد از عبارت «هفتاد درصد (۷۰٪)» در تبصره «۷» الحاقی واژه «آن» اضافه شود.

۵-۲- مشارکت شرکتهای دولتی با بخشهای غیردولتی تا سقف ۴۹ درصد به منظور توسعه اقتصادی مناطق کم‌تر توسعه یافته.

۶-۲- تکمیل طرح‌های نیمه تمام شرکتهای دولتی با رعایت بند (الف) این سیاست‌ها.

۱. لازم به ذکر است که به موجب بند «۷» ماده (۲۹) قانون اجرای سیاست‌های کلی اصل ۴۴ قانون اساسی «یفاء وظایف حاکمیتی دولت در حوزه‌های نوین با فناوری پیشرفته و پرخطر» یکی از موارد مصرف وجوه حاصل از واگذاری قلمداد شده و مورد ایراد شورای محترم نگهبان قرار نگرفته است.

امام خمینی (ره):

و از شورای محترم نگهبان می‌خواهم و توصیه می‌کنم، چه در نسل حاضر و
چه در نسل های آینده، که با کمال دقت و قدرت و طایف اسلامی و ملی خود
راینا و تحت تأثیر هیچ قدرتی واقع نشوند و از قوانین مخالف با شرع مطهر و
قانون اساسی بدون هیچ ملاحظه جلوگیری نمایند.

(سخن امام، ج ۲۱، ص ۴۲۲)

مرکز تحقیقات شورای نگهبان

تهران، خیابان شهید سپهبد قرنی، کوچه خسرو، پلاک ۱۲

صندوق پستی: ۱۴۶۳-۱۳۱۴۵ تلفنکس: ۸۸۳۲۵۰۴۵

info@shora-rc.ir

www.shora-rc.ir